

Art. 11.

Riguardo alla forza motrice da adoperarsi per l'esercizio delle strade ferrate menzionate negli Articoli 1 e 2 si stabilisce che per l'esercizio regolare propriamente detto in ambi gli Stati debbasi far uso di locomotive mosse dal vapore, esclusi i cavalli, ma non perciò si esclude che possa aver luogo un posteriore accordo da stabilirsi in via di convenzione quando si trovasse del caso per l'uso d'un'altra forza motrice fisica o meccanica che non dipenda dal vapore.

Art. 12.

Relativamente poi ai mezzi di trasporto cioè ai carri ed alle carrozze per le corse si addotterà tale uniformità, che i carri e le carrozze ed i veicoli tutti possano senza ostacolo passare dalle strade ferrate di uno Stato a quelle dell'altro, e siano quindi atti all'uso comune, e ciò verso vicendevolesse indennizzo.

Art. 13.

Per conseguire la necessaria uniformità nella costruzione delle rispettive strade ferrate e loro pertinenze le Autorità ed Uffici tecnici a ciò destinati dovranno reciprocamente comunicarsi i rispettivi piani e progetti e rimanere in reciproca corrispondenza durante l'esecuzione dei lavori.

Art. 14.

L'i. r. Governo austriaco si obbliga di far terminare intieramente la linea della strada ferrata da Milano al confine sardo presso Buffalora entro il termine di tre anni dal giorno della ratifica della presente convenzione in modo, che essa sia messa in istato da potersi percorrere senza

Článek 11.

Co do sily pohybuující, již se užívati má k jezdění po železnicích zmíněných ve článku 1. a 2., ustanovuje se, že k vlastně tak nazvanému pravidelnému jezdění v obou státech má užíváno býti lokomotivů párou hnaných, koňů vylučujíc; avšak to nemá na závadu býti, že by se později nemohla úmluva učiniti, kdyby se příhodnějším býti našlo, užívati jiné tažné síly fysické neb mechanické, která na páře nezáleží.

Článek 12.

Co se dále dotýče prostředků převozních, to jest vozův na náklad a pro osoby, zavede se v nich stejnost, aby vozy nákladní a osobní a všeliká jiná vozidla mohly bez závady přecházeti ze železnic jednoho státu na železnice druhého a byly tudíž spůsobny k užívání společnému a to proti obapolné náhradě.

Článek 13.

Abý se dosáhlo potřebné jednotejnosti ve stavbě těchto železnic obapolných a příslušenství jejich, mají sobě úřadové a organové techničtí k tomu ustanovení vzájemně propůjčovati náležitých plánů a projektů i zůstávati u vzájemném srozumění, dokud se práce vykonávají.

Článek 14.

Cís. král. vláda rakouská zavazuje se, že dá úplně dokonati čáru dráhy železné od Milana ku pomezí sardinskému blíž Buffalory ve lhůtě tři lét ode dne, kterého tato smlouva ratifikována bude, a to v ten spůsob, aby dráha v ten stav uvedena byla, aby se po ní bez přítrže je-